

[Miljøministeren]

Selv om der i dag ligger mange kolonihaver tæt på industri, motorveje, baner o. lign., er det ikke en hensigtsmæssig placering. Kolonihaverne bør ikke være ringere stillede, hvad angår miljøbeskyttelse, end boligbebyggelsen.

I etageboligområderne vil der utvivlsomt mange steder kunne indrettes arealer til haver, hvor beboerne kunne dyrke grøntsager, blomster og frugt. Der findes flere eksempler herpå ved såvel ældre som nyere etageboliger, f. eks. ved den almennyttige boligbebyggelse Vollmose i Odense.

Sådanne haver kan have stor rekreativ værdi, og deres dyrkningsmæssige betydning må ikke undervurderes.

Spørgsmålet om indpasning af beboerhaver i eksisterende og nye boligområder vil blive taget op dels i den før omtalte kommuneplanvejledning, dels i en vejledning om planlægning af boligområdenes friarealer, som også snart er færdig. Disse vejledninger vil forhåbentlig kunne være til inspiration også for andre end kommunerne.

Her skal blot nævnes, at mange boligbebyggelser kun har et begrænset friareal til beboernes ophold, legeplads, parkering o. lign. Der kan ikke ses bort fra, at hvis der indrettes haver på en del af arealet, vil det betyde en »privatisering« af denne del af fællesarealet.

Hvis der indrettes sådanne haver, må de normalt være til brug for beboerne i den pågældende boligbebyggelse.

Det må desuden ikke glemmes, at der vil være udgifter forbundet med oprettelsen af beboerhaver, da der må være et vist minimum af tekniske installationer. Disse anlægsudgifter vil være ret beskedne, omkring 4.000 kr. pr. have.

Hvis haverne derimod ikke oprettes i umiddelbar tilknytning til boligerne, må der regnes med væsentlig større udgifter til nødvendige fællesanlæg som f. eks. toiletter, opbevaring af redskaber og eventuel parkering. For at bære udgiften til disse anlæg må arealet have en vis størrelse, mindst omkring 50 haver. Desuden vil disse investeringer forudsætte, at haverne har sikkerhed for at blive liggende i en længere årrække, mindst 10 år.

Beboerhaver og dyrkningshaver kan næppe alene dække behovet for kolonihaver. Målet må være, at der først og fremmest gennem kommunernes planlægning tilvejebrin-

ges arealer til oprettelse af nye kolonihaveområder i et omfang, som i højere grad end hidtil imødekommer efterspørgslen i befolkningen.

Spm. nr. 239

Til undervisningsministeren (10/1 80) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren ændre det cirkulære, der – i modstrid med ministerens oplysning i folketinget – faktisk har begrænset mulighederne for, at unge uden studentereksamen eller lignende kan blive optaget på et børnehaveseminarium?«

Begrundelse

Indtil det nye cirkulære blev udstedt, kunne f. eks. en 18-årig højskoleelev med et års erhvervs erfaring og et års erfaring fra en børnehaveseminarium på lige fod med studenter. Denne mulighed blev benyttet af mange tusinde højskoleelever og andre med kort skolegang bag sig.

Nu er disse elever blevet henvist til at søge optagelse gennem en dispensationsparagraf, der vilkårligt af seminarierne kan skæres helt ned til 10 pct. af pladserne.

At der er tale om en klar stramning, fremgår bl. a. af følgende sætning: »Mindst 10 pct. af optagelsespladserne (på hvert seminarium) er reserveret til dispensater. I en overgangsperiode (1980 og 1981) vil dispensater dog få tildelt en større del af pladserne, idet der vil blive taget hensyn til ansøgere, der har forberedt sig til optagelse efter de tidligere adgangsbetingelser.«

Hvis der ikke er tale om en stramning, er citatet jo komplet meningsløst.

Ministeren opfordres derfor til at korrigere sin udtalelse i folketinget ved besvarelsen af et mundtligt spørgsmål.

Cirkulæret rammer ensidigt de unge, der er gået tidligt ud af skolen, og som gennem erhvervs erfaring og andet kan være fuldt så kvalificerede til at virke i en børnehaveseminarium som de unge, der er gået den lige vej op gennem skolesystemet. Cirkulæret giver endnu et spark til den restgruppe, som ministerens parti og hendes centrale uddannelsesråd (CUR) ellers foregiver at ville gøre så meget for.